

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ

1. Ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Μαρίνου μᾶς ἀπεστάλη ἡ ἀπὸ 27-11-72 κατωτέρω ἐπιστολή :

Κύριε Πρόεδρε,

Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως ἀναγνώσητε τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν μου κατὰ τὴν προσεχῆ Ἐπιστημονικὴν Συνεδρίαν τῆς Ε.Γ.Ε., τῆς 28 Νοεμβρίου ἔ. ἔ. καὶ ὅπως, ἐπίσης, δημοσιεύσητε αὐτὴν εἰς τὸ «Δελτίον» τῆς Ἑταιρίας.

Ἐξακολουθῶ νὰ συγχαίρω ὑμᾶς καὶ τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Δελτίου, ἀλλὰ ἀναγκάζομαι νὰ ἐπισημάνω ὅτι μεταξὺ τῶν δημοσιευομένων μελετῶν ὑφίστανται καὶ τινες ἀπαραδέκτως ἀγνοοῦσαι τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτῶν ὑφισταμένην βιβλιογραφίαν, εἰς βαθμὸν ὥστε τὸ γεγονός τοῦτο νὰ θίγῃ καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν βιβλιογραφικὴν ἀξίαν τοῦ κυκλοφοροῦντος Δελτίου.

Θὰ περιορισθῶ ἐνταῦθα εἰς δύο περιπτώσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ ἔχω ἄμεσον λόγον.

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ Δελτίου (1972, IX, No 1) περιλαμβάνονται ἡ ἐργασία τοῦ κ. Ε. Χατζηδημητριάδη περὶ τοῦ Καολίνου τῆς Λέσβου καὶ ἡ ἐργασία τοῦ κ. W. Wetzenstein περὶ τοῦ βεντονίτου τῆς Μήλου.

Ἡ πρώτη ἐργασία ἐξεπονήθη διὰ λογαριασμόν τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ συγγραφεὺς τότε εἰργάζετο. Ἐνῶ ὅμως αὐτὸς διαθέτει ἴδιον κεφάλαιον, ἐν τῇ μελέτῃ του, περὶ τῆς συστάσεως καὶ τῶν ιδιοτήτων τοῦ Καολίνου τῆς Λέσβου, ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ τὴν κατὰ τὸ 1960 καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἰνστιτούτου ἐκδοθεῖσαν (Ι.Γ.Ε.Υ., VI, No 1) μελέτην τῶν Γ. Μαρίνου καὶ Γ. Μαστραντώνη περὶ τῶν Πυριμάχων Πετρωμάτων τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ὁποίᾳ διερευνᾶται ἡ χημικὴ, φυσικὴ, ὀρυκτολογικὴ, βιομηχανικὴ μελέτη τοῦ καολίνου τῆς Λέσβου, δημοσιευομένων ἐν αὐτῇ τῶν ἀναλύσεων τοῦ θερμοδιαγράμματος (DTA) καὶ λοιπῶν ἐργαστηριακῶν καὶ ἄλλων δεδομένων καὶ παρατηρήσεων, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Χητζηδημητριάδη.

Παρομοίως συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. W. Wetzenstein, περὶ τοῦ βεντονίτου τῆς Μήλου, ἀγνοοῦντος ἐξ ἴσου τὴν ἰδίαν ὡς ἄνω ἐργασίαν μας.

Ἀναντιρρήτως, κύριε Πρόεδρε, ἡ οὐσιαστικὴ ἔλλειψις βιβλιογραφικῆς ἐνημερότητος εἰς μίαν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ζημιοῖ κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον τὸν συντάκτην αὐτῆς καὶ τὴν βαρῦτητα τῆς μελέτης του, ἀλλὰ καὶ τὸ Δελτίον τῆς Ε.Γ.Ε. δὲν παραμένει ἄθικτον ἐκ τῆς παραλείψεως αὐτῆς καὶ πρὸς ἀπο-

τροπήν τῶν δυσαρέστων αὐτῶν περιπτώσεων ἀπεφασίσθη πρὸ πολλοῦ, ἐὰν δὲν σφάλω, ἡ λειτουργία Ἐπιτροπῶν Συντάξεως μετὰ τῶν ὁποίων ὅλοι ἐδηλώσαμεν τότε πρόθυμον συνεργασίαν.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

Γ. Μαρίνος

Καθηγητῆς Παν/μίου Ἀθηνῶν

2. Ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς, ἣτις ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Ἐ. Χατζηδημητριάδη, οὗτος ἀπήντησεν διὰ τῆς ἀπὸ 7-12-1972 κατωτέρω ἐπιστολῆς του :

Κύριε Πρόεδρε,

Παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως ἡ παροῦσα ἐπιστολή μου ἀναγνωσθῆ κατὰ τὴν προσεχῇ Ἐπιστημονικὴν Συνεδρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωλογικῆς Ἑταιρίας καὶ δημοσιευθῆ εἰς τὸ «Δελτίον» τῆς Ἑταιρίας, ὡς ἀπάντησις τῆς ἀπὸ 27-11-72 ἐπιστολῆς τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Μαρίνου.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐπιστολήν του ὁ κ. Καθηγητῆς διαμαρτύρεται διότι εἰς τὴν μελέτην μου : «Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γενέσεως καολινιτῶν καὶ ἀργιλικῶν τόφφων εἰς τὴν νῆσον Λέσβον» (Δελτίον Ε.Γ.Ε. Τόμ. ΙΧ, Τεῦχος 1, 1972, σελ. 1 - 27), δὲν ἀναφέρεται ἡ ἰδική του μελέτη : «Πυρίμαχα πετρώματα τῆς Ἑλλάδος» (Ι.Γ.Ε.Υ. Γεωλ. καὶ Γεωφ. Μελ. Τόμ. VI, Νο 1, 1960, σελ. 1 - 82, μετὰ τοῦ κ. Γ. Μαστραντώνη), ἰσχυριζόμενος ὅτι ἔχω «ἀπαράδεκτον ἄγνοϊαν τῆς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὑφισταμένης βιβλιογραφίας, εἰς βαθμὸν ὥστε τὸ γεγονός τοῦτο νὰ θίγη καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν βιβλιογραφικὴν ἀξίαν τοῦ κυκλοφοροῦντος Δελτίου».

Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Καθηγητὴν διότι μοῦ δίδει δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὴν δυνατότητα νὰ ἀπαντήσω δημοσίως εἰς τὰς σκέψεις του :

1) Ὁμολογῶ ὅτι μὲ ἐξένισε καὶ μὲ ἐλύπησε ἡ ἐπιθετικότης καὶ τὸ σκληρὸν ὕφος τῆς ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία σημειωτέον ἀνεγνώσθη εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τῆς Ε.Γ.Ε. καὶ ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ γράψαντος αὐτὴν ἡ δημοσίευσίς της εἰς τὸ «Δελτίον».

Διερωτῶμαι ἐὰν καὶ κατὰ πόσον αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Καθηγητοῦ, περὶ «παραλείψεων» μου, περὶ «ἀπαραδέκτου ἀγνοίας» μου κ.λ.π. ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν παροχὴν καλοπροαιρέτων συμβουλῶν ἐκ μέρους ἑνὸς Πανεπιστημιακοῦ Διδασκάλου πρὸς τοὺς νέους ἐπιστήμονας, ἢ ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν ἀποθάρρυνσιν αὐτῶν πρὸς περαιτέρω ἐρεῦνας καὶ δημοσιεύσεις. Διότι ἡ ἀναζήτησις «λαθῶν» καὶ ἀκολούθως ἡ στηλίτευσις αὐτῶν μόνον εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο, ἢ εἰς παρόμοια συμπεράσματα εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ.

2) Ὁ κ. Καθηγητῆς ἰσχυρίζεται ὅτι ἀγνοῶ τὴν ἐργασίαν του «Πυρίμαχα πετρώματα τῆς Ἑλλάδος», ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν τὴν ἀναφέρω. Κάνει λάθος. Τὴν ἐγνώριζον, ἀλλὰ ἀπλῶς δὲν τὴν ἀνέφερον διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἀκολούθως ἐξηγῶ.

3) Ἰσχυρίζεται ὅτι ἐμελέτησε τὸν «Καολίνην τῆς Λέσβου». Δὲν μὲ εὐρίσκει

σύμφωνον ἐπ' αὐτοῦ, διότι ἐκ τῶν ὀγδοήκοντα δύο σελίδων τῆς προαναφερθείσης μελέτης του ἀφιερώνει μόνον μίαν σελίδα κειμένου ὄχι εἰς τοὺς «Καολίνας τῆς Λέσβου» ἀλλὰ εἰς μίαν μόνον ἐμφάνισιν καολινίτου τῆς περιοχῆς τῆς Ἴασπρος Πέτρας Λέσβου.

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν μου ἀναφέρομαι λεπτομερῶς εἰς τὴν γένεσιν τῶν καολιτιῶν καὶ ἀργλικῶν τόφφων τῶν περιοχῶν Μεσοτόπου, Στύψης, Πειρίου, Πέτρας, Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ Σκουτάρα

4) Ὁ κ. Μαρίνος ὑποστηρίζει ὅτι εἰς τὴν ἐργασίαν του «διερευνᾶται ἡ χημική, φυσική, ὀρυκτολογική, βιομηχανική μελέτη τοῦ καολίνου τῆς Λέσβου, δημοσιευομένων ἐν αὐτῇ τῶν ἀναλύσεων τοῦ θερμοδιαγράμματος (D.T.A.) καὶ λοιπῶν ἐργαστηριακῶν καὶ ἄλλων δεδομένων καὶ παρατηρήσεων, μὴ περιλαμβανόμενων εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Χατζηδημητριάδη».

Καὶ ὁμως :

α) Εἰς τὴν σελίδα 14 τῆς ἐργασίας μου περιέχονται λεπτομερεῖς ποσοτικαὶ χημικαὶ ἀναλύσεις τῶν καολιτιῶν τῶν τριῶν μελετηθεισῶν περιοχῶν, ἴτοι τοῦ Μεσοτόπου (3), τῆς Στύψης (2) καὶ τῆς Πέτρας (2).

β) Εἰς τὴν σελίδα 15 ἀναφέρονται ἐπίσης λεπτομερῶς αἱ ποσοτικαὶ χημικαὶ ἀναλύσεις τῶν ἀργλικῶν τόφφων τῶν περιοχῶν Ἁγίας Παρασκευῆς (2) καὶ Σκουτάρου (2).

γ) Εἰς τὰς σελίδας 11 - 17 ἀναφέρομαι λεπτομερῶς εἰς τὴν ὀρυκτολογίαν τῶν καολιτιῶν τῶν ἀναφερθεισῶν θέσεων, ὡς καὶ εἰς τὴν βιομηχανικὴν τῶν χρησιμοποίησιν.

δ) Εἰς τὰς σελίδας 4 - 17 ἀναπτύσσεται λεπτομερῶς ἡ πετρογραφία καὶ ἡ κοιτασματολογία ἐκάστης θέσεως.

ε) Εἰς τὴν σελίδα 11 ἀναφέρω ὅτι ἐχρησιμοποίησα τὴν μέθοδον τῶν θερμοδιαγραμμάτων (D.T.A.) ὡς καὶ τὴν ἀκτινολογικὴν τοιαύτης Debye - Scherrer, διὰ τὴν διάγνωσιν τῶν καολιτιῶν τοὺς ὁποίους ἐμελέτησα. Ἡ παράθεσις τῶν ἰδίων τῶν διαγραμμάτων δὲν ἐκρίθη ἀπαραίτητος.

Ἐξ ἄλλου οἱ καολινίται τῆς Λέσβου περιέχουν Λακίτην καὶ ἐλεύθερον Χαλαζίαν, συστατικά, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουν τὴν διάγνωσιν τοῦ καολινίτου διὰ τῆς μεθόδου DTA καὶ Debye - Scherrer. Αἱ μέθοδοι αὗται χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ «καθαρὰ ὀρυκτά».

Οἱ ἰσχυρισμοὶ ἐπομένως τοῦ κ. Μαρίνου ὅτι τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἐργασίαν μου εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβεῖς.

δ) Εἰς τὴν θέσιν Ἴασπρος Πέτρας Λέσβου δὲν ἔχομεν, ὡς τονίζει εἰς τὴν ἐπικεφαλίδα τῆς χημικῆς ἀναλύσεώς του ὁ κ. Καθηγητῆς (σελ. 44), «καολιτικὴν ἄργιλον» ἀλλὰ καθαρὸν καολινίτην, γεγονός τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀπουσίας Na_2O καὶ K_2O ἐξ αὐτοῦ.

6) Εἰς τὴν θέσιν Ἴασπρος Πέτρας δὲν ἔχομεν «φλέβας» καολινίτου, ὡς τὰς περιγράφει ὁ κ. Καθηγητῆς, ἀλλὰ ἐπιφλοιώματα αὐτοῦ καὶ τοῦτο φαίνεται ἐκ τῶν διαστάσεων τῆς σημερινῆς ἐξορύξεώς του.

7) Ἐπίσης δὲν ἔχει ἐκεῖ καολιτιωθῆ «Δακίτης» ὡς γράφει ὁ κ. Καθηγητής. Πρόκειται περὶ ξουθροῦ σκληροῦ τόφου, ὅστις μεταβαίνει βαθμηδὸν εἰς Ἴγνιμβρότην.

Εἰς τὴν ἐργασίαν μου ἀναφέρω ποῖα εἶδη πετρωμάτων ἔχουν καολιτιωθῆ καὶ κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος, ἡ ὁποία ἔγινε ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου καὶ ὑπὸ ἐλευθέρας ἀκαδημαϊκᾶς συνθήκας, ἐπέδειξα δείγματα καολιτιῶν ὡς καὶ δείγματα τῶν μητρικῶν των πετρωμάτων.

8) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται φανερὸν ὅτι δὲν ἀνεφέρθη βιβλιογραφικῶς εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Μαρίνου, ἀκριβῶς διὰ τὸ μὴν βρεθῶ εἰς τὴν δυσάρεστον δι' ἐμὲ θέσιν νὰ ἀντικρούσω ὡς ἐπιστημονικῶς ἀπαράδεκτα τὰ ὅσα γράφει ὁ κ. Καθηγητὴς περὶ «Καολίνου τῆς Λέσβου» εἰς τὰς σελίδας 44 καὶ 45 τῆς ἐργασίας του.

9) Τέλος ἡ τελευταία παράγραφος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μαρίνου περὶ Ἐπιτροπῶν Συντάξεων τοῦ «Δελτίου» εἶναι πασιφανῶς ἀποδεικτικὴ τῶν προθέσεων τοῦ κ. Καθηγητοῦ.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Μετὰ πάσης τιμῆς

Χατζηδημητριάδης Α. Ἐλευθέριος

Δρ. Ὁρυκτολογίας - Γεωλογίας

Σ. Σ. Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐκδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Μαρίνου, τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Γ.Ε. ὑπομνησκει ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ παρεμβαίνει μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν, μὴ ἀνακοινουμένων, δημοσιεύσεων. Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις, ὡς ἐν προκειμένῳ ἡ ἐργασία τοῦ κ. Χατζηδημητριάδη, ἀναπτυσσόμεναι, εἰς εἰδικὰς ἐπιστημονικὰς Συνεδριάς τῆς Ε.Γ.Ε. ἐπ' ἀκροατηρίῳ, κρίνονται ὑπὸ τοῦ τελευταίου, τοῦ ὁποίου αἱ παρατηρήσεις συνδημοσιεύονται καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἐκδοτικὴ Ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν ἀνάμειξιν δύναται νὰ ἔχη.

3. Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Γαλέου μᾶς ἀπεστάλη ἡ ἀπὸ 2-12-1972 κατωτέρω ἐπιστολή :

Κύριε Πρόεδρε,

Εὐρίσκομαι εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ καταγγείλω ὑμῖν περίπτωσιν ἀπτομένην ὑποκλοπῆς πνευματικῆς μου ἰδιοκτησίας ἀπὸ συνάδελφον καὶ μέλος τῆς Ε.Γ.Ε.

Ἰ σ τ ο ρ ι κ ὶ ο ν :

Τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1970 ἀνετέθη εἰς ἐμέ, ὑπὸ τοῦ «Συμβουλευτικοῦ Γραφείου Ἐφηρμοσμένων Ἐπιστημῶν Γκαραγκούνη-Δημητρούλια Ο. Ε.», ἡ γεωλογικὴ ἀναγνώρισις τῆς περιοχῆς Ἐδέσσης διὰ τὴν ἀνεύρεσιν σιδηροκλιούχων κοιτα-

σμάτων. Πράγματι ἐξεπρόνησα τὴν γεωλογικὴν αὐτὴν ἀναγνώρισιν καὶ συντάξα σχετικὴν γεωλογικὴν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπισυνάπτω, ὑπὸ τὸν τίτλον «*Γεωλογικὴ ἀναγνώρισις τῆς ἐπαρχίας Ἐδέσσης διὰ τὴν ἀνεύρεσιν σιδηρονικελιούχων μεταλλευμάτων, 27-8-1970*». Ἡ ἔκθεσις αὕτη περιελάμβανε, σύντομον γεωλογικὴν χαρτογράφησιν ὑπὸ κλίμακα 1 : 1.000.000 καὶ ἐκτάσεως 400 χλμ.² περίπου, γεωλογικὴν τομὴν (ἣτις ἐμφαίνεται εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Γκαραγκούνη), τὴν ἐντόπισιν ἐπὶ τοῦ γεωλογικοῦ χάρτου 17 ἐπιφανειακῶν κοιτασμάτων, σχετικᾶς ἐκθέσεις καὶ τομὰς τῶν ἀνωτέρω 17 κοιτασμάτων (δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἐμφαίνονται εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Γκαραγκούνη). Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐγένετο δειγματοληψία ἑνὸς ἐκάστου τῶν 17 κοιτασμάτων καὶ φωτογράφησις αὐτῶν (αἱ περισσό- τεραι τῶν φωτογραφιῶν ἀπέτυχον).

Τὴν ἐργασίαν μου αὐτὴν ὁ κ. Γκαραγκούνης, ἐργοδότης μου ὢν, ἐθεώρησεν ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν προβάλλῃ ὡς ἰδικήν του. Τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ ἄλλοι συνάδελφοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ καθηγηταί, τὸν συνεβουλεύσαμεν ὅτι ἡ πρῶ- ξις αὕτη συνεπάγεται ὑποκλοπὴν πνευματικῆς ἰδιοκτησίας. Ἐν τούτοις ὁ κ. Γκα- ραγκούνης ἀγνοῶντας κάθε συμβουλήν μας, ἐθεώρησεν καλὸν νὰ τὴν ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ δελτίον τῆς Ε.Γ.Ε. τόμος VIII (τεῦχος 2, 1971) ὑπὸ τὸν τίτλον «*Περὶ λατεριτικῶν σιδηρονικελιούχων κοιτασμάτων περιοχῆς Ἐδέσσης*».

Μετὰ λύπης μου λοιπὸν ἀνέγνωσα εἰς τὸ ἐν λόγω Δελτίον τῆς Ε.Γ.Ε. τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Γκαραγκούνη, ἡ ὁποία εἶναι βασικῶς ἡ γενομένη ὑπ' ἐμοῦ γεωλογικὴ ἀναγνώρισις τροποποιηθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα εἰς ὅτι ἀφορᾷ τοὺς βωξίτας, χωρὶς ν' ἀναφέρεται τὸ ὄνομά μου ἔστω καὶ ὡς συνεργάτου, ἀπὸ στοι- χειώδη εὐθιξίαν καὶ εὐσυνειδησίαν.

Ἄποδεικτικὰ στοιχεῖα :

Ὡς ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἐκτὸς τῶν διὰ ζώσης μαρτυριῶν τὰς ὁποίας δύνα- μαι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶ, τόσον ὑπὸ τῶν ἀμέσων συνεργατῶν μου ὅσον καὶ ἄλλων συναδέλφων οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τὸ ὅλον θέμα, ἐπισυνάπτω τὴν ἔκθεσίν μου καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Γκαραγκούνη εἰς παραλληλισμόν, ὅπου ἔχω ὑπογραμμίσει δι' ἐρυθροῦ χρώματος τὰς ἀντιγραφείσας αὐτολεξὶ παρα- γράφους τῆς ἐκθέσεώς μου.

Καταγγελία :

Ἡ παροῦσα ἐπιστολή μου δὲν ἔχει προσωπικὸν χαρακτῆρα ἐναντίον τοῦ κ. Γκαραγκούνη ἀλλὰ γενικώτερον τοιοῦτον, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διασφάλισιν τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἐργαζομένων γεωλόγων ὑπὸ σχέσιν ὑπαλλήλου πρὸς ἐργοδότην. Σκεφθῆτε ποῦ θὰ ὀδηγήσῃ ἓνα τοιοῦτον προηγούμενον, ἐὰν ὁ καθεὶς δύναται ν' ἀγορεύῃ ἐπιστημονικὰς ἐργασίας καὶ νὰ τὰς ἀνακοινῶν ὡς ἰδικὰς του, ἀνερχόμενος τοιοτοτρόπως τὴν ἀκαδημαϊκὴν κλίμακα, ὅχι μὲ τὰς ἰδικὰς του γνώ- σεις ἀλλὰ μὲ τὰς ἀγορασθεῖσας τοιαύτας. Οὕτω πλέον ἡ ἐπιστημονικὴ ἀξία καὶ αἱ γνώσεις θὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ καθενὸς καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ προσω- πικοῦ του μόχθου καὶ ἀντιλήψεως.

Καταγγέλλω λοιπόν ότι η εργασία μου έχει υποκλαπῆ σχεδόν ἐξ ὀλοκλήρου καὶ ἔχει ἀνακοινωθῆ ὑπὸ τοῦ κ. Γκαραγκούνη μετὰ ὀρισμένων τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἐξ ὅλης τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Γκαραγκούνη, ἓνα μόνον σημεῖον ἀνήκει πραγματικῶς εἰς αὐτόν. Τοῦτο εἶναι ἡ διαπίστωσις τῶν βωξιτικῶν μεταλλευμάτων, ἐκ τῶν προσκομισθέντων ὑπ' ἐμοῦ δειγμάτων, πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀντελήφθη κατὰ τὴν ὑπαίθριον ἐργασίαν μου, ταυτίσας τὰ βωξιτικά μεταλλεύματα μὲ τὰ σιδηρονικελιοῦχα τοιαῦτα.

Εὐελπιστῶν ὅτι θὰ τύχω τῆς πλήρους κατανοήσεως τόσον ἐκ μέρους ὑμῶν ὅσον καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν συναδέλφων, δεδομένου ὅτι τὸ θέμα εἶναι δυνατὸν ν' ἀφορᾷ κατὰ περίπτωσιν τοὺς περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν, ὑπαβάλλω τὴν ἐπιστολήν μου εἰς ὑμᾶς, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Ε.Γ.Ε. θὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Πρόθυμος πάντοτε διὰ πᾶσαν συμπληρωματικὴν ἐνημέρωσίν σας

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Ἄθ. Γαλέος

4. Ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς, ἣτις ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Κ. Γκαραγκούνη, οὗτος ἀπήνησεν διὰ τῆς ἀπὸ 10-12-79 κατωτέρω ἐπιστολῆς του :

Ἄξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ἄθ. Γαλέου πρὸς τὴν Ε.Γ.Ε. σᾶς ἐκθέτω τὰ ἀκόλουθα :

Ἰστορικόν :

Κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1970, τῇ εἰσηγήσει τοῦ καθηγητοῦ Ε.Μ.Π. κ. Λουκᾶ Μουσοῦλου, ἐγένετο πρὸς τὸ «Συμβουλευτικὸν Γραφεῖον Ἐφηρμοσμένων Ἐπιστημῶν Ὁ. Γκαραγκούνη - Σ. Δημητρούλια Ο. Ε.» μὲ ὑπεύθυνον Γεωλόγον τὸν γράφοντα Κ. Γκαραγκούνη, ἀνάθεσις μιᾶς κοιτασματολογικῆς ἐργασίας τῶν περιοχῶν Ἐδέσσης καὶ Ἄλμωπιας.

Κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1970 ἐνημερωθεὶς ἐπὶ τῆς βιβλιογραφίας μετέβην εἰς τὰς ὡς ἄνω περιοχὰς πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως, δι' ἀναγνώρισιν τῆς περιοχῆς συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Τρίγγα, ὄδηγοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώρισεως ταύτης συνητήσαμε καὶ τὸν τότε σπουδαστὴν Μηχανικὸν Μεταλλείων καὶ Μεταλλουργῶν κ. Στοῖδην, ὅστις ἤλθεν μαζί μας εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἐπὶ διήμερον. Ἡ ἐργασία αὕτη διήρκασε ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα καὶ κατόπιν ἐπέστρεψα εἰς Ἀθήνας.

Συγκεντρώσας τὰ βιβλιογραφικὰ δεδομένα καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς ὑπαίθριου ἀναγνώρισεως ἦν ἐκτέλεσα, συντάξα ἀναγνωριστικὴν ἐκθεσιν περιέχουσαν σημειώσεις, γεωλογικὰς τομὰς καὶ στρωματογραφικὰ προφίλ. Ἐπιπροσθέτως ὁ

καθηγητῆς κ. Α. Μούσουλος μοῦ διέθεσεν τὸν γεωλογικὸν χάρτην καὶ τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ Γεωλόγου κ. Μερσιέ.

Ἐν συνεχείᾳ ἐκάλεσα τοὺς Μεταλλειολόγους Μηχανικοὺς Ε.Μ.Π. κ. κ. Ἄθ. Μαυραγάνην καὶ Π. Ἰορδάνην, (οἵτινες διέθετον πεῖραν εἰς κοιτασματολογικὴν ἐργασίαν σιδηρονικελιούχων κοιτασμάτων λόγῳ προγενεστέρως ἐργασίας των εἰς παρόμοια κοιτάσματα τῆς Λοκρίδος) ὡς καὶ τοὺς γεωλόγους κ.κ. Ἄθ. Γαλέον καὶ Δ. Βαφειάδην.

Οὗτοι ἀνεχώρησαν εἰς δύο ομάδας :

- α) Μεταλ. Μηχανικός : κ. Ἰορδάνης
 Γεωλόγος : κ. Γαλέος
 Ὅδηγός : κ. Σαμαράς
- β) Μεταλ. Μηχανικός : κ. Μαυραγάνης
 Γεωλόγος : κ. Βαφειάδης.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των τοὺς ἐνημέρωσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐργασίας των καὶ τοὺς παρέδωσα ὅλας τὰς κοιτασματολογικὰς σημειώσεις μου, τομάς, στρωματογραφικὰ προφίλ, βιβλιογραφίαν, καὶ γεωλογικὰ ὄργανα.

Ἐπίσης δαπάναις τοῦ Σ.Γ.Ε.Ε. Ο.Ε. τοὺς διετέθη αὐτοκίνητον VW καὶ ἐπληρώθη ὁ λογαριασμός τοῦ ξενοδοχείου των.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐργασίας των ἦτο ἡ κατασκευὴ ἐνὸς γεωλογικοῦ χάρτου ὑπὸ κλίμακα 1:100000 μὲ βοήθημα τὸν χάρτην τοῦ Μερσιέ ὑπὸ κλίμακα 1:200000.

Μετὰ δεκαήμερον ὁ κ. Γαλέος ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας καὶ μᾶς εἰδοποίησεν ὅτι ἐπεράτωσε τὴν ἐργασίαν. Ἡ ὁμάς τῶν Μεταλλειολόγων Μηχανικῶν καὶ ὁ κ. Γαλέος μᾶς παρέδωσαν τὴν ἐκτελεσθεῖσαν γεωλογικὴν χαρτογράφησιν μετὰ παρέλευσιν εἰσέτι πέντε ἡμερῶν. Ἡ ὑπὸ τὴν ἐργολαβίαν τοῦ κ. Γαλέου ἐκτελεσθεῖσα χαρτογράφησις, παρουσίαζε μεγάλας ἐλλείψεις. Τοῦτο διεπίστωσα ἐκ παραλληλισμοῦ τῶν συμπερασμάτων του μὲ τὰ ἰδικά μου ὡς καὶ μὲ τὰ βιβλιογραφικὰ δεδομένα.

Ἐπειδὴ ἔκρινον ὅτι, διὰ τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου, ἡ ἐργασία ἦτο ἀτελής, μετέβην ὁ ἴδιος ἐπὶ τόπου καὶ συνεπλήρωσα τὴν ἐργασίαν μου παρόντος καὶ τοῦ Μηχανικοῦ κ. Ἰορδάνου. Ἐν συνεχείᾳ μετέβην ἐκ νέου δὶς, τὴν τελευταίαν δὲ φορὰν μετὰ τοῦ Γεωλόγου κ. Βαφειάδη ὁπότε ἐπεράτωσα καὶ τὴν ἐργασίαν μου.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεταβάσεών μου διεπίστωσα ἐμφανίσεις ψευδοκερατολίθων καὶ βωξιτῶν, τὰς ὁποίας ὁ κ. Γαλέος δὲν ἀναφέρει εἰς τὴν Γεωλογικὴν του ἔκθεσιν.

Λόγῳ τῶν διαπιστωθεισῶν ἐλλείψεων τὸ Σ.Γ.Ε.Ε. καθυστέρησε τὴν παράδοσιν τῆς μελέτης του ὀλίγας ἡμέρας διὰ τὴν συμπλήρωσίν της. Καθ' ὅσον αὕτη συνετάγη ἐκ τῆς ὑπ' ἐμοῦ διατεθείσης βιβλιογραφίας καὶ αἱ σχεδιασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Γαλέου γεωλογικαὶ τομαὶ παρουσίαζον στοιχειώδη λάθη.

Ταῦτα διαπιστώσαμεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ συναδέλφου κ. Κ. Θεοδωράτου, ἐπιμελητοῦ Ε.Μ.Π. Τὰ διορθώσαμεν καὶ μετέβην ἐκ νέου τετάρτην φορὰν, ἵνα διεξαγάγω ἔλεγχον ὀλοκλήρου τῆς ἐργασίας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται σαφές ὅτι εἰργάσθη προσωπικῶς διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὑπ' ἐμοῦ ἀνακοινωθείσης ἐργασίας καθ' ὅσον ἐκ τῶν πέντε ὑπαιθρίων μεταβάσεών μου ὡς καὶ τῆς ἐργαστηριακῆς μελέτης τῶν δειγμάτων διεπίστωσα, ὅτι ὁ σχιστόλιθος ἦτο ψευδοκερατόλιθος καὶ ὑπῆρχον εἰς τὴν περιοχὴν ἐμφανίσεις βωξιτῶν.

Μετὰ πάροδον ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς μελέτης ὑπὸ τοῦ Συμβουλευτικοῦ Γραφείου Ἐφηροσομένων Ἐπιστημῶν ὁ κ. Γαλέος μετέβη μετὰ τῆς ἀναδόχου ἐταιρείας εἰς τὴν περιοχὴν Ἐδέσσης δι' ἀγνώστους μέχρι στιγμῆς εἰς ὑμᾶς λόγους.

Ὡς εἶναι γνωστὸν ὁ κ. Γαλέος ἐπραγματοποίησεν ἀπλῆν γεωλογικὴν χαρτογράφην κλίμακος 1 : 100000 καὶ εἰς αὐτὴν ὑπάρχουν ἀρκεταὶ ἀνακρίβειαι. Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐργασίαν δὲν ἐδημοσίευσεν τὸν χάρτην τοῦ κ. Γαλέου ἀλλὰ τὰ συμπεράσματα τῆς βιβλιογραφίας καὶ ὅτι πλὴν τῶν σιδηρονικελιούχων κοιτασμάτων ὑπάρχουν καὶ ἐμφανίσεις βωξιτῶν (ὡς ὁ ἴδιος ταῦτα παραδέχεται καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν του).

Συνεπῶς ὁ κ. Γαλέος τολμῶ νὰ εἶπω ὅτι μὲ ἐσυκοφάντησε μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν, καθ' ὅσον :

α) Δὲν παρευρέθη εἰς ἀνακοίνωσίν μου εἰς Ε.Γ.Ε.

β) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον περίληψις τῆς ἀνακοινώσεώς μου.

γ) Δὲν ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν διαμαρτυρίας εἰς Ε.Γ.Ε. ἐγκαίρως.

δ) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ε.Γ.Ε. ἡ ἀνακοίνωσίς μου μετὰ 1 (ἓν) ἔτος, περίπου.

ε) Βάσει τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ε.Γ.Ε. ὁ πρῶτος ἀνακοινῶνων μίαν ἐπισημονικὴν μελέτην μιᾶς συγκεκριμένης περιοχῆς δικαιούται νὰ δημοσιεύσῃ τὴν μελέτην.

στ) Εἰς τὸ ὑπαιθρον ὁ κ. Γαλέος συνειργάσθη συνεχῶς μετὰ τοῦ Μηχ. Μεταλλείων καὶ Μεταλλουργοῦ κ. Π. Ἰορδάνου, ἐκτελέσαντες μετατροπὴν τῆς χαρτογραφίσεως τοῦ κ. Μερσιέ ἀπὸ κλίμακα 1 : 200000 εἰς 1 : 100000, μόνον διὰ τὴν περιοχὴν Ἐδέσσης.

ζ) Ἰσχυρίζεται, ὁ κ. Γαλέος, ὅτι ἀντέγραψα αὐτολεξεὶ ἰδικὰς του παρατηρήσεις καὶ διαπιστώσεις εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν μου. Ὅμως ἅπασαι αἱ πανομοιότυποι φράσεις ἀνήκουν εἰς τὴν βιβλιογραφίαν (Παπασταματίου, Ἀναστοπούλου, Κούκουζα, Μερσιέ κλπ.).

Πιστεύω ὅτι ὁ ἐκάστοτε συγγραφεὺς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναφέρῃ αὐτολεξεὶ τὰ συμπεράσματα προγενεστέρων ἐρευνητῶν. Συνεπῶς ὁ κ. Γαλέος βασιίζει τὰς κατηγορίας του ἐναντίον μου ἐπὶ ἐσφαλμένων συλλογισμῶν.

Εἶναι δὲ κατὰ τὴν κρίσιν μου ἀπαράδεκτον ἓνας γεωλόγος ἐργασθεὶς εἰς περιοχὴν, εἰς ἣν εἰργάσθη καὶ ἕτερος, καὶ ἀνακαλύπτων ἐμφανίσεις βωξιτῶν ἢ ἄλλο τι τὸ ὁποῖον δὲν τολμᾷ νὰ ἀνακοινώσῃ τοῦτο ἐκ φόβου μήπως συκοφαντηθῇ.

Ἐὰν ἐπικρατήσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ κ. Γαλέου τότε ἡ ἐν γένει ἐπιστημονικὴ ἔρευνα θὰ δυσχεραίνεται ἀπεριορίστως.

Παρακαλῶ ὅθεν ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε τὰ δέοντα διὰ τὰς ἀναγκαίας συστάσεις ἔναντι τοῦ κ. Γαλέου ὥστε εἰς τὸ μέλλον νὰ μὴ διαπραΐξῃ παρόμοια λάθη τὰ ὅποια συκοφαντοῦν ἐν τέλει ἓνα συνάδελφον.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν ἣν μοῦ ἐδώσατε νὰ ἀσχοληθῆτε μὲ τὸ ὡς ἄνω θέμα.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Κ. Γκαραγκούνης

Σ. Σ. : Τὸ Δ. Σ. τῆς Ε.Γ.Ε. δηλοῖ, ὅτι ἡ δημοσίευσις τῶν ὡς ἄνω ἐπιστολῶν οὐδόλως συνεπάγεται τὴν ὑπ' αὐτοῦ, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ἀποδοχὴν τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων καὶ ὅτι διὰ τὴν σύνταξιν καὶ τὸ ὕφος τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστολῶν τὴν εὐθύνην φέρουν οἱ ὑπογράφωντες ταύτας.